

СТАНОВЛЕННЯ АКЦИЗНОГО ОПОДАТКУВАННЯ СПИРТУ ЕТИЛОВОГО, ЩО ВИКОРИСТОВУЄТЬСЯ ДЛЯ ВИРОБНИЦТВА ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ

Шевчук Олександр Михайлович
Національний університет «Юридична академія
ім. Ярослава Мудрого»

Спирт етиловий, як сировина для виробництва певної категорії ліків, є підакцизним товаром. Однак для нього ставка акцизного податку встановлена в розмірі 0 грн. за 1 літр, відповідно до чинного Податкового Кодексу. Слід відзначити, що акцизний податок не стягується з лікарських засобів, оскільки вони не визначені підакцизними за переліком.

Становлення акцизного оподаткування спирту етилового, як сировини для виготовлення лікарських засобів, виглядало наступним чином. З 1993 р. до 2003 р. діяла ставка акцизного податку в розмірі 0,12 грн. за 1 літр 100 % спирту етилового. Проте з кожним наступним роком відбувалося підвищення акцизного податку відносно спирту етилового: з 2003 р. розмір акцизного податку склав 2 грн., а з 2004 р. – вже 16 грн. З березня 2005 р. акцизний податок на спирт етиловий складав 17 грн.

З січня 2007 р. введено в дію нову ставку акцизного податку в розмірі 18 грн., а з 1 липня 2007 р. вона збільшилася до 19 грн. З урахуванням ПДВ на ставку акцизного збору додаткові витрати виробників лікарських засобів склали 21,6 грн., а з 1 липня 2007 р. – 22,8 грн. на кожному літрі спирту проти 2,40 грн. у 2004 р. Це призвело до стрімкого зростання цін (на 15–28 %) на лікарські засоби, у виробництві яких застосовується спирт етиловий (наприклад, на корвалол).

З урахуванням компенсації у 2007 р. повної ставки акцизу в сумі 18 грн., а в подальшому 19 грн. на кожному літрі спирту, додаткові витрати склали 3,60 грн. та 3,80 грн. відповідно. Але навіть за таких умов у 2007 р. повна вартість спирту етилового, що використовується для виробництва лікарських засобів, зросла на 23 % у порівнянні з 2006 р. (з 8,52 грн. за 1 літр в 1-му півріччі 2007 р. до 8,72 грн. за 1 літр у 2-му півріччі 2007 р.).

З 2008 р. спирт етиловий не підлягає оподаткуванню акцизним податком тільки у разі його використання у виробництві готових лікарських засобів (готові – закінчені виробництвом, які пройшли випробування, прийом і які відповідають вимогам стандартів та технічних умов, фармакопейних статей і технологічних регламентів), внесених до Державного реєстру лікарських засобів України.

З 10 січня 2011 р. відвантаження спирту виробникам лікарських засобів за «0» ставкою здійснюється за умови видачі податкового векселя, авальованого банком, за порядком та в межах квот, затверджених Кабінетом Міністрів України. Перелік лікарських засобів, для виробництва яких використовується спирт етиловий, також повинен бути затверджений Постановою Кабінету Міністрів України.

Висновок. Таким чином, умовно становлення акцизного оподаткування етилового спирту, що використовується для виробництва лікарських засобів, можна поділити на три етапи: 1) 1993–2003 рр.: діяла постійна ставка у розмірі 0,12 грн. за 1 літр 100% спирту етилового; 2) 2003–2007 рр.: застосовувалась постійно зростаюча ставка; 3) з 2008 р. по теперішній час: ставка в розмірі 0 грн. за 1 літр 100 % спирту етилового за порядком та в межах квот та відповідно до Переліку ліків.

НАФТОВА ДИПЛОМАТІЯ КИТАЮ: АФРИКАНСЬКИЙ НАПРЯМОК

Шуляк Сергій Вікторович
Академія митної служби України

Сучасне економічне зростання відрізняється великою енергоємністю. Особливо значною воно є у швидко зростаючих азійських економіках, зокрема китайській. Китайська Народна Республіка (КНР) є світовим лідером за темпами зростання споживання первинних енергоресурсів і до 2012 р. за цим показником випередить США.

Швидко зростає залежність КНР від імпорту первинних джерел енергії, передусім сирої нафти. Власний видобуток Китаю не спроможний задовольнити потреби його економіки у повному обсязі. До того ж, виробництво нафти у Китаї вже фактично сягнуло свого максимуму й зростає дуже повільно. За прогнозами Міжнародного енергетичного агентства потреба КНР у нафті до 2025 р. сягне 12,8 млн. барелів на добу, з яких 9,8 млн. буде складати імпорт.

Така перспектива змушує Китай постійно шукати нові джерела постачання нафти, що стає одним з пріоритетів його зовнішньої політики. Керівництво країни намагається налагоджувати дружні взаємовигідні відносини з країнами, що володіють нафтовими ресурсами. З цією метою воно спонукає національні нафтові компанії зміцнювати свою присутність у цих країнах, зокрема шляхом активного інвестування у різноманітні проекти.